

[Handelsministeren.]

hjemmel i avancestoplovens § 4, stk. 2. Det er rigtigt, at den har et begrænset anvendelsesområde, men det er i bemærkningen til lovforslaget anført, at denne mulighed er givet tilsynet for at afbøde urimelige virkninger af avancestoppet på områder, hvor manglende indtjening indebærer en nærliggende trussel mod en virksomheds fortsatte eksistens — en nærliggende trussel mod en virksomheds fortsatte eksistens.

Jeg tror altså, at de ekstraordinært alvorlige tilfælde, som hr. Ivar Hansen i sit sidste indlæg kom ind på, kan samles op af denne bestemmelse, hvis der, som hr. Ivar Hansen siger det, er tale om, at virksomheder må lukke på grund af en sådan huslejestigning, og jeg gentager mit tilsagn om, at også denne problematik vil indgå i drøftelserne forud for den lovede revision af avancestoploven, som skal lægges frem inden 1. februar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* (KF) til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad agter ministeren at foretage for at hindre de stadig tilbagevendende standsninger i postudbringningen?“

(Spm. nr. 71).

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Spørgsmålet vil blive besvaret af den fungerende minister for offentlige arbejder, undervisningsministeren.

Ninn-Hansen (KF):

Inden ministeren besvarer mit spørgsmål, vil jeg gerne henlede tingets opmærksomhed på straffelovens § 193, og jeg vil gerne citere den pågældende bestemmelse. Der står i § 193:

„Den, som på retsstridig måde fremkalder omfattende forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler, offentlig postbesørgelse, almindeligt benyttede telegraf- eller telefonanlæg eller anlæg, der tjener til almindelig forsyning med vand, gas, elektrisk strøm eller varme, straffes med hæfte eller med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.“

Jeg går ud fra som givet, at ministeren er

opmærksom på denne bestemmelse, og at anlagemyndigheden har taget de nødvendige skridt. Så vidt jeg kan se, dækker bestemmelsen fuldt ud det, der er sket i forbindelse med angrebet på den samfundsinteresse, som postudbringelsen er, og derfor er det vel navnlig på dette punkt, vi må interessere os for, hvordan man vil bedømme de handlinger, der har fundet sted i retning af at hindre postudbringelsen i den sidste tid.

Men bestemmelsen her viser jo også, med hvilken alvor man omfatter denne samfundsinteresse og dermed det berettigede i, at man nu må sige fra samfundsmyndighedernes side, at nu kan man ikke længere finde sig i disse angreb, som rammer en masse mennesker, som rammer erhvervslivet, og som også rammer de folk på postvæsenets arbejdspladser, der gerne vil udføre deres arbejde. Jeg mener selvfølgelig, det er prisværdigt og rigtigt, at posttjenestemændene i disse dage gennem overarbejde prøver at gøre noget af skaden mindre, men nu mener jeg, tidspunktet må være kommet, da myndighederne må tilrettelægge tingene på en sådan måde, at vi i fremtiden undgår noget af samme karakter som det, vi har set i den sidste uges tid, og som vi desværre har set mange gange igennem de senere år.

Den fg. minister for offentlige arbejder (*Ritt Bjerregaard*):

Jeg går ud fra, at når hr. Ninn-Hansen nævner stadig tilbagevendende arbejdsnedlæggelser i post- og telegrafvæsenet, så har det sit udgangspunkt i, at der i København fandt overenskomststridige arbejdsnedlæggelser sted blandt overenskomstansatte postarbejdere ved omkarteringskontoret, toldpostkontoret og pakkepostkontoret i begyndelsen af september måned, og i, at der nu på ny er iværksat arbejdsstandsning blandt postarbejderne ved nogle tjenestesteder i København.

Herudover har tjenestemandsansatte chauffører ved postkørselskontoret i København nedlagt arbejdet i ca. 2 døgn i slutningen af oktober måned. Denne situation, som heldigvis ikke er almindelig for post- og telegrafvæsenet, har medført beklagelige og særdeles følelige ulemper for postvæsenets kunder.

Jeg kan oplyse, at post- og telegrafvæsenet har anvendt de midler, der er til rådigg-